Ročník 1957

Sbírka zákonů

republiky Československé

Částka 13. Vydána dne 11. května 1957 Cena Kčs 1,50

OBSAH:

(25. a 26.) 25. Rozpočtový zákon na rok 1957. — 26. Zákon o notářských poplatcích

25

Rozpočtový zákon na rok 1957

ze dne 18. dubna 1957.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

Cíle státního rozpočtu

Finanční prostředky jsou stanoveny státním rozpočtem jako základním finančním plánem státu a jejich zdrojem je především socialistická výroba a budovatelské úsilí pracujícího lidu; slouží k hospodárnému splnění všech úkolů státního plánu rozvoje národního hospodářství, zejména k urychlení rozvoje výrobních sil především v těžkém průmyslu, k podstatnému vzestupu zemědělské výroby a rozvoje jednotných zemědělských družstev, k zavádění nové techniky do výroby, k podstatnému vzestupu produktivity práce a tím k trvalému zvyšování hmotné a kulturní úrovně pracujícího lidu a k podpoře úsilí o zachování míru. K dosažení těchto cílů je třeba ve zvýšené míře rozvinout aktivní účast lidu při zabezpečování urychleného růstu národního důchodu a při prosazování hospodárnosti.

§ 2

Stanovení výše státního rozpočtu

(1) Celkové příjmy státního rozpočtu se stanoví částkou 98.240,492.000 Kčs, celkové výdaje částkou 97.918,878.000 Kčs, takže vyplývá přebytek 321,614.000 Kčs; v rámci státního rozpočtu se stanoví pro rozpočet Slovenska příjmy částkou 14.699,063.000 Kčs a výdaje částkou 16.848,611.000 Kčs; Slovenská národní rada může zvýšit příjmy nad stanovenou částku a o tutéž částku i výdaje.

(2) Ve státním rozpočtu jsou obsaženy rozpočty národních výborů, jejichž příjmy i výdaje činí 26.170,391.000 Kčs; kromě toho činí zůstatek rozpočtových prostředků národních výborů přecházejících do roku 1958 částku 441,800.000 Kčs.

(3) Vláda stanoví k vyrovnání rozpočtů národních výborů podíly na státních příjmech.

§ 3

Hospodaření podle státního rozpočtu

(1) Výdaje (investiční i neinvestiční) mohou být uskutečňovány jen do výše částek stanovených ve státním rozpočtu.

(2) Vláda může povolit uskutečnění nezbytného výdaje, nekrytého ve státním rozpočtu, je-li jeho úhrada zajištěna vyššími příjmy nebo odsunutím jiného, méně naléhavého výdaje. Obdobně může vláda povolit snížení některého příjmu státního rozpočtu, jestliže toto snížení vyváží zvýšením jiného příjmu státního rozpočtu nebo snížením výdajů.

§ 4

Odpovědnost za hospodaření

Vláda a každý její člen, Sbor pověřenců a každý jeho člen, vedoucí ostatních ústřed-

ních úřadů a rady národních výborů, jakož i vedoucí odborů a správ rad národních výborů jsou odpovědni za to, že v oboru jejich působnosti budou při hospodaření všechny plánované úkoly splněny hospodárně, že budou zjišťovány a využívány reservy, jež vznikají v rozvíjejícím se hospodářství, že příjmových částek státního rozpočtu bude při nejmenším dosaženo a výdajové částky nebudou — s výjimkou případů přípustných podle tohoto zákona — překročeny.

§ 5

Časové použití rozpočtových prostředků

(1) Rozpočtových prostředků může být použito pouze do konce roku 1957, a to jen k úhradě výdajů splatných do konce tohoto roku.

(2) Úhrada výdajů, které mají a podle ustanovení tohoto zákona mohou zatěžovat rozpočtové prostředky na rok 1957, nesmí být odsunuta k tíži rozpočtových prostředků příštího roku.

(3) Poukazovat peníze k úhradě závazků, jež vzniknou po 31. prosinci 1957, nebo tvořit jakýmkoliv jiným způsobem reservy z úspor na rozpočtových prostředcích není přípustno.

§ 6

Zjišťování rozpočtových důsledků zákonných a jiných opatření

(1) U návrhů zákonů, zákonných opatření předsednictva Národního shromáždění, zákonů Slovenské národní rady, vládních nařízení, vládních usnesení, nařízení Sboru pověřenců, usnesení Sboru pověřenců, nařízení ministrů, nařízení pověřenců, vyhlášek a u všech opatření ústředních úřadů, jakož i u návrhů usnesení národních výborů a jejich rad musí být s největší odpovědností zváženy a v návrzích vyjádřeny také jejich důsledky hospodářské a finanční. Důsledky těchto opatření zejména pro výdaje po případě pro příjmy státního rozpočtu, pro bilanci příjmů a výdajů obyvatelstva nebo pro úvěrový plán je třeba vyčíslit a výpočet připojit k návrhu opatření. Při každém navrhovaném opatření musí být zkoumáno, zda jeho povaha připouští zavedení nových příjmů, a v kladném případě musí být tyto nové příjmy vždy navrženy.

(2) U všech opatření, uvedených v odstavci 1, jimiž se zvyšují výdaje nebo snižují příjmy státního rozpočtu, musí být zároveň stanovena úhrada zvýšeného výdaje nebo náhrada úbytku příjmů.

§ 7

Nepřípustnost započtení pohledávek vůči státu

Dlužník nemůže svůj závazek vůči státu uhradit započtením své pohledávky za státem.

§ 8

Doplňkové rozpočty národních výborů

(1) Jestliže národní výbor dosáhl nebo určitě dosáhne vyšších příjmů, než stanovil jeho rozpočet, nebo uspoří-li na rozpočtovaných výdajích, při čemž plnění všech jeho plánovaných úkolů je zajištěno, může sestavit doplňkový rozpočet.

(2) K získání vyšších příjmů jako zdrojů pro doplňkové rozpočty rozvíjejí národní výbory především služby a místní výrobu a vytvářejí tak podmínky pro další rozvoj hospodářství a kultury ve svém obvodu a tím k rozšíření své hospodářské základny.

(3) Doplňkový rozpočet musí být vyrovnán.

(4) Doplňkový rozpočet národního výboru nižšího stupně schvaluje rada národního výboru vyššího stupně.

(5) Podrobnosti upraví ministr financí; při tom též stanoví postup při převodu nevyčerpaných prostředků doplňkových rozpočtů do příštího roku.

§ 9

Zatímní vedení státního hospodaření v roce 1958

Vláda učiní vhodná opatření pro státní hospodaření v době od 1. ledna 1958 do vyhlášení rozpočtového zákona na rok 1958, nebude-li rozpočtový zákon na uvedený rok vyhlášen

před 1. lednem 1958. Pro toto období platí obdobně ustanovení §§ 4, 6, 7 a 10 odst. 1 písm. b) a odst. 2.

Závěrečná ustanovení

§ 10

(1) Vláda se zmocňuje,

a) aby do státního rozpočtu promítla finanční důsledky úprav státního plánu rozvoje národního hospodářství;

b) aby k úhradě závazků z let minulých použila finančních přebytků hospodaření let minulých.

(2) Ministr financí

a) vydá směrnice pro hospodaření podle státního rozpočtu a jeho kontrolu, a to zejména pokud jde o používání rozpočtových prostředků, úhradu výdajů na nové úkoly ukládané národním výborům, vázání rozpočtových prostředků určených na úhradu úkolů, které odpadly, a o postup při opatřování úhrady výdajů na úkoly, jež nejsou plně rozpočtově zajištěny. Přitom může ministr financí povolit odchylku od ustanovení § 5 odst. 1;

b) upraví používání nadplánových zisků a uhrazování neplánovaných a nadplánových ztrát hospodářských organisací státního socialistického sektoru, a to i za dobu před účinností tohoto zákona;

c) je oprávněn stanovit způsob použití příjmů za vyřazené základní prostředky hospodářských organisací státního socialistického sektoru, a to i odchylně od ustanovení § 4 odst. 2 věty třetí zákona č. 106/1951 Sb., o úpravě financování národních a komunálních podniků.

§ 11

(1) Státní banka československá sestavuje návrhy čtvrtletního úvěrového plánu a předkládá je ke schválení ministru financí. Tím se mění § 8 zákona č. 84/1952 Sb., o organisaci peněžnictví.

(2) Zrušují se ustanovení § 4 odst. 3 a § 12 zákona č. 106/1951 Sb., o úpravě financování národních a komunálních podniků, § 10 vládního nařízení č. 107/1951 Sb., kterým se provádí zákon o úpravě financování národních a komunálních podniků, a § 9 zákona č. 83/1952 Sb., o rozpočtech národních výborů.

(3) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1957; provedou jej ministr financí a ostatní členové vlády.

Zápotocký v. r.
Fierlinger v. r.
Široký v. r.

Dolanský v. r.
Kopecký v. r.
Ing. **Jankovcová** v. r.
Poláček v. r.
Barák v. r.
Ing. **Šimůnek** v. r.
Dr. **Kyselý** v. r.
Plojhar v. r.
Dr. **Šlechta** v. r.
Bakuľa v. r.
David v. r.
Ďuriš v. r.
Krajčír v. r.
Krosnář v. r.
Machačová v. r.
Dr. **Nejedlý** v. r.
Tesla v. r.
Uher v. r.
Beran v. r.
Jonáš v. r.
Reitmajer v. r.
Dr. **Škoda** v. r.
Bukal v. r.
Dvořák v. r.
Dr. **Kahuda** v. r.
generál plukovník **Lomský** v. r.
Dr. **Neuman** v. r.
Ouzký v. r.
Pospíšil v. r.
Ing. **Púčik** v. r.
Dr. **Vlasák** v. r.
Zatloukal v. r.

1. příloha zákona č. 25/1957 Sb.

Celkový přehled státního rozpočtu Československé republiky na rok 1957.

Příjmy	Kčs (v tisících)	Výdaje	Kčs (v tisících)
Příjmy od socialistického sektoru	85.092,113	Hospodářství	53.154,425
		Kulturní a sociální opatření . .	31.932,000
Daně, dávky a poplatky od obyvatelstva	10.683,580	Obrana a bezpečnost	9.319,311
Ostatní příjmy	2.464,799	Správa	3.513,142
Úhrn . . .	98.240,492	Úhrn . . .	97.918,878

Přebytek . . . . . 321,614.000 Kčs

Úhrn rozpočtů národních výborů obsažených ve státním rozpočtu.

Příjmy	Kčs (v tisících)	Výdaje	Kčs (v tisících)
Příjmy od hospodářských organisací	2.648,191	Hospodářství	11.935,153
Místní daně a poplatky	732,259	Kulturní a sociální opatření . .	12.337,840
Ostatní příjmy	1.309,563	Správa	1.897,398
Podíly na státních příjmech . .	3.549,822		
Příděl z ústředního rozpočtu . .	17.930,556		
Úhrn . . .	26.170,391	Úhrn . . .	26.170,391

2. příloha zákona č. 25/1957 Sb.

Přehled příjmů a výdajů jednotlivých krajů
(v tisících Kčs)

Kraj	Vlastní příjmy	Podíly na státních příjmech	Příděly z ústřed. rozpočtu	Úhrn příjmů	Úhrn výdajů
Praha ÚNV	504,898	473,380	580,793	1.559,071	1.559,071
Pražský	381,367	334,645	1.450,134	2.166,146	2.166,146
Českobudějovický . .	187,953	116,804	917,229	1.221,986	1.221,986
Plzeňský	200,430	136,890	890,352	1.227,672	1.227,672
Karlovarský	134,541	59,495	784,355	978,391	978,391
Ústecký	269,587	135,741	995,351	1.400,679	1.400,679
Liberecký	210,943	136,821	722,327	1.070,091	1.070,091
Hradecký	197,940	180,228	719,280	1.097,448	1.097,448
Pardubický	141,187	115,450	650,764	907,401	907,401
Jihlavský	150,155	128,196	685,736	964,087	964,087
Brněnský	384,249	339,231	1.064,396	1.787,876	1.787,876
Olomoucký	199,900	177,413	820,574	1.197,887	1.197,887
Gottwaldovský . . .	184,956	170,637	673,037	1.028,630	1.028,630
Ostravský	347,763	162,351	1.286,142	1.796,256	1.796,256
K. Vary MěNV . . .	20,534	9,864	56,263	86,661	86,661
M. Lázně MěNV . . .	4,215	1,742	21,397	27,354	27,354
F. Lázně MěNV . . .	618	315	10,350	11,283	11,283
České kraje	3.521,236	2.679,203	12.328,480	18.528,919	18.528,919
Slovenské kraje . . .	1.168,777	870,619	5.602,076	7.641,472	7.641,472
ČSR	4.690,013	3.549,822	17.930,556	26.170,391	26.170,391

26

Zákon

ze dne 18. dubna 1957

o notářských poplatcích.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část první

§ 1

Účel zákona

Aby byly sjednoceny a zjednodušeny předpisy o zpoplatnění dědictví, darování a úplatných převodů nemovitostí a zhospodárněny administrativní práce při zpoplatňování, zavádějí se jednotné notářské poplatky, a to z dědictví, z darování, z převodu nemovitostí a za úkony.

Část druhá

Oddíl první

Notářský poplatek z dědictví

§ 2

Z čeho se poplatek platí

(1) Poplatek z dědictví se platí z majetku,

a) kterého nabývají dědici, odkazovníci nebo jiné osoby smrtí zůstavitele,

b) který zůstavitel převedl zcela nebo zčásti bezplatně za svého života v období tří měsíců před svou smrtí; zaplacený poplatek z darování se přitom započítá.

(2) Majetek uvedený v odstavci 1 se pro účely poplatku nazývá „dědictví", podíl, kterého nabývá z tohoto majetku dědic nebo jiná osoba, „dědický podíl".

(3) Pro základ a sazby poplatku a pro rozsah platební povinnosti je rozhodující stav v době smrti zůstavitele. Jestliže si však dědici za projednání dědictví rozdělí majetek patřící do dědictví a k dohodě je přihlíženo v potvrzení o nabytí dědictví, má se pro účely poplatku za to, že stav vytvořený takovou dohodou nastal již v době smrti zůstavitele.

(4) Místo poplatku z dědictví platí se poplatek z převodu nemovitostí, je-li dědictví, ve kterém je nemovitost, tak zadluženo, že by poplatek z dědictví byl nižší než poplatek z převodu nemovitostí.

§ 3

Kdo poplatek platí

(1) Poplatek z dědictví platí nabyvatel. Rukou společnou a nerozdílnou s nabyvatelem je povinen poplatek zaplatit právní nástupce ve vlastnictví věci, na níž váze pro poplatek zákonné zástavní právo, avšak jen do výše její ceny.

(2) Jestliže nabývají dvě nebo více osob majetek společně, jsou povinny zaplatit poplatek rukou společnou a nerozdílnou. Poplatník není však povinen zaplatit více, než činí cena dědického podílu jím nabytého. Ve vzájemném poměru je každý nabyvatel zavázán uhradit část poplatku připadající na jeho dědický podíl.

(3) Za poplatek ručí, kdo odmítl dědictví, jestliže je z toho důvodu nabyl jeho nezletilý potomek. To však neplatí, jestliže soud odmítnutí dědictví za nezletilého potomka neschválil.

Základ poplatku

§ 4

(1) Poplatek z dědictví se vypočítá z obecné (prodejní) ceny dědického podílu po srážce odpočitatelných závazků.

(2) Majetek,

a) který měl zůstavitel v době své smrti v držbě nebo

b) který byl uložen u třetí osoby na jméno zůstavitele, i když zároveň na jména jiných osob,

považuje se pro účely poplatku za součást dědictví, pokud ten, kdo uplatňuje své vlastnické právo, toto právo neprokáže.

(3) Pohledávka zůstavitele proti dědici nebo odkazovníku zahrnuje se do dědictví, i když ji zůstavitel v závěti dlužníkovi prominul.

(4) Je-li nabyvatel dědictví členem jednotného zemědělského družstva, které přijalo

vzorové stanovy, vyloučí se ze základu poplatku zděděný majetek, který je sdružen v jednotném zemědělském družstvu ke společnému hospodaření nebo bude takto sdružen do jednoho roku ode dne smrti zůstavitele. Vstoupí-li nabyvatel do jednoho roku ode dne smrti zůstavitele do takového družstva, vyloučí se ze základu poplatku zděděný majetek, který v něm bude v této době sdružen ke společnému hospodaření. Nabyvatel je však povinen zaplatit (doplatit) poplatek, jestliže z družstva vystoupil nebo byl z něho vyloučen před uplynutím pěti let od smrti zůstavitele.

§ 5

Odpočitatelnými závazky jsou

a) výdaje za léčení poslední nemoci zůstavitele, pokud do dne jeho smrti nebyly zaplaceny;

b) náklady zůstavitelova pohřbu stanovené jednotnou částkou; od jednotné částky se odečte pohřebné vyplacené podle předpisů o nemocenském pojištění zaměstnanců nebo podle jiných obdobných předpisů anebo jiná úhrada nákladů pohřbu;

c) závazky vůči socialistickým právnickým osobám, které na dědice přešly smrtí zůstavitele; dlužné daně, poplatky, pojistné placené podle předpisů o nemocenském a důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev a o důchodovém pojištění osob samostatně hospodařících, jakož i jiné dávky (též ošetřovné ve zdravotnických zařízeních) se však odečtou jen tehdy, budou-li zaplaceny ve lhůtě kterou s přihlédnutím k okolnostem případu stanoví státní notářství (dále jen „notářství").

§ 6

Sazba poplatku

Sazba poplatku z dědictví se určuje podle příbuzenského (osobního) poměru nabyvatele k zůstaviteli a podle základu poplatku, a to v prvé skupině od 5 % do 25 %, ve druhé skupině od 12 % do 30 % a ve třetí skupině od 20 % do 55 %. Pro majetek v soukromém vlastnictví je sazba poplatku o 3 % vyšší.

§ 7

Přiznání dědictví

(1) Poplatník je povinen přiznat notářství, které je příslušné k projednání dědictví, nebo notářství, které určí nařízení vydané podle § 27, veškerý majetek podrobený poplatku nejpozději do tří měsíců od smrti zůstavitele. Doví-li se poplatník o dědictví (jeho části) později, počíná běžet tříměsíční lhůta ode dne, kdy se o něm dověděl.

(2) Nebylo-li dědictví (jeho část) přiznáno nebo nebylo přiznáno včas, zvýší se poplatek za každý i započatý kalendářní měsíc prodlení o 1 % poplatku z majetku, který nebyl přiznán nebo byl přiznán opožděně.

Oddíl druhý

Notářský poplatek z darování

§ 8

Z čeho se poplatek platí

(1) Poplatek z darování se platí z majetku, který se převádí zcela nebo zčásti bezplatně do osobního nebo soukromého vlastnictví jiných osob.

(2) Převádí-li se majetek movitý, jehož cena beze srážky závazků nepřevyšuje 3000 Kčs, poplatek se neplatí.

(3) Převádí-li se částečně bezplatně majetek nemovitý, platí se poplatek z darování jen tehdy, je-li vyšší než poplatek z převodu nemovitostí.

(4) Pro poplatnost se sčítá cena majetku převedeného mezi týmiž osobami v období dvou let před posledním převodem.

§ 9

Kdo poplatek platí

(1) Poplatek z darování platí nabyvatel. Rukou společnou a nerozdílnou s nabyvatelem je povinen poplatek zaplatit právní nástupce ve vlastnictví věci, na níž váznе pro poplatek zákonné zástavní právo, avšak jen do výše její ceny.

(2) Jestliže nabývají dvě nebo více osob majetek společně, jsou povinny zaplatit poplatek rukou společnou a nerozdílnou. Poplatník není však povinen zaplatit více, než činí cena podílu jim nabytého.

(3) Má-li nabyvatel povinnost plnit ve prospěch třetí osoby, platí poplatek z tohoto plnění třetí osoba, nabyvatel však ručí za poplatek z takového plnění; zaplatí-li poplatek ručitel, může požadovat na třetí osobě (obdarovaném) náhradu anebo si částku poplatku srazit při plnění.

(4) Za poplatek ručí převodce.

§ 10

Základ a sazba poplatku

(1) Poplatek z darování se vypočítá z obecné (prodejní) ceny převedeného majetku. Je-li část ceny převedeného majetku kryta odpočitatelnou úplatou nebo odpočitatelnými závazky, sníží se základ poplatku o tuto úplatu a závazky; jaká úplata a které závazky jsou odpočitatelné, stanoví nařízení vydané podle § 27.

(2) Sazba poplatku z darování je stejná jako sazba poplatku z dědictví.

Oddíl třetí

Notářský poplatek z převodu nemovitostí

§ 11

Z čeho se poplatek platí

(1) Poplatek z převodu nemovitostí se platí z nemovitého majetku, který je v osobním nebo soukromém vlastnictví a úplatně se převádí do vlastnictví jiných osob nebo přechází prodejem nebo udělením příklepu v exekučním řízení, vyvlastněním nebo vydržením.

(2) Je-li úplatou kryta jen část ceny převedeného nemovitého majetku, platí se poplatek z převodu nemovitostí, je-li vyšší než poplatek z darování. Poplatek z převodu nemovitostí se platí i tehdy, převádí-li se nemovitost z osobního nebo soukromého vlastnictví do socialistického vlastnictví převážně úplatně.

(3) Na převod (přechod) dočasných staveb a na zřízení a převod (přechod) práva stavby se hledí jako na převod (přechod) do vlastnictví k nemovitosti.

(4) Pro poplatnost se sčítá cena majetku převedeného mezi týmiž osobami v období jednoho roku před posledním převodem.

§ 12

Kdo poplatek platí

(1) Poplatek z převodu nemovitostí jsou povinni platit rukou společnou a nerozdílnou nabyvatel, převodce a nabyvatelův právní nástupce ve vlastnictví převedené věci (její části). To platí obdobně také, přechází-li nemovitost prodejem v exekučním řízení. Při převodu nemovitosti do socialistického vlastnictví platí poplatek převodce.

(2) Přechází-li nemovitost udělením příklepu v exekučním řízení, vyvlastněním nebo vydržením, platí poplatek nabyvatel a rukou společnou a nerozdílnou s ním právní nástupce ve vlastnictví převedené věci, pokud nabyvatelem není socialistická právnická osoba.

(3) Jestliže nabývají nebo převádějí nemovitost dvě nebo více osob společně, jsou povinny platit poplatek rukou společnou a nerozdílnou. Poplatník však není povinen zaplatit více, než činí cena podílu jím nabytého nebo převedeného.

§ 13

Základ a sazba poplatku

(1) Poplatek z převodu nemovitostí se vypočítá z obecné (prodejní) ceny převedené nemovitosti a jejího příslušenství (v dalším jen „nemovitost").

(2) Při směně se poplatek vypočítá z ceny jedné ze směňovaných nemovitostí; nemají-li stejnou cenu, vypočítá se poplatek z ceny nemovitosti, která má cenu vyšší.

(3) Sazba poplatku se určuje od 6 % do 13 % základu poplatku. Pro nabyvatele v blízkém příbuzenském (osobním) poměru k převodci určuje se sazba poplatku od 1 % do 5 % základu poplatku. Pro nemovitosti v soukromém vlastnictví je sazba poplatku o 2 % vyšší.

Oddíl čtvrtý

Notářské poplatky za úkony

§ 14

Za co se poplatky platí

(1) Poplatky se platí za úkony notářství.

(2) Za provedení úkonu mimo úřadovnu notářství je poplatník také povinen nahradit skutečně vzešlé výlohy.

§ 15

Kdo poplatky platí

(1) Poplatek platí, kdo o úkon žádá.

(2) Je-li poplatníků několik, jsou povinni zaplatit poplatek rukou společnou a nerozdílnou.

§ 16

Základ a sazba poplatků

(1) Sazby poplatků za úkony stanoví nařízení vydané podle § 27, a to buď pevnými částkami za jednotlivé úkony nebo úhrn úkonů anebo z ceny předmětu úkonu.

(2) Notářství může poplatek zvýšit až o 50 %, jde-li o úkony zvlášť složité a obtížné nebo o úkony prováděné mimo úřadovnu notářství; v těchto případech zahrnuje zvýšený poplatek i drobné hotové výdaje (místní jízdné a pod.).

§ 17

Následky nesplnění poplatkové povinnosti

Nebyl-li zaplacen poplatek stanovený pevnou částkou, neprovede notářství úkon, leč by tak vyžadoval obecný zájem nebo bylo nebezpečí v prodlení.

Část třetí

Společná ustanovení

§ 18

Registrace převodů majetku

(1) Právní úkon o převodu majetku, ze kterého se platí poplatek z darování nebo poplatek z převodu nemovitostí, vyžaduje k platnosti, aby byl u notářství zapsán do poplatkového rejstříku (registrace). Je-li třeba k převodu majetku přivolení nebo schválení jiného orgánu, ohlašuje se právní úkon k registraci až po tomto přivolení nebo schválení. Právní úkon je platný jen v tom rozsahu a s tím obsahem, jak byl registrován.

(2) Ustanovení odstavce 1 se netýká nemovitého majetku, který se převádí do socialistického vlastnictví nebo přechází prodejem nebo udělením příklepu v exekučním řízení anebo vyvlastněním. Takový převod (přechod) nemovitosti jsou účastníci povinni do 15 dnů ohlásit u notářství.

(3) Účastníci právního úkonu jsou povinni předložit originál a opis listiny o převodu majetku, pokud byla vyhotovena, a jiné pomůcky potřebné pro posouzení poplatnosti a udat základ poplatku.

(4) Jestliže účastníci provedli převod majetku, který nebyl registrován, bude jim vyměřen zvláštní poplatek, jako by šlo o převod registrovaný. Dojde-li k registraci, bude poplatek vyměřen znovu.

§ 19

Zajišťovací ustanovení

(1) Pro poplatky z dědictví, z darování a z převodu nemovitostí vázne zákonné zástavní právo na věcech, které jsou podrobeny poplatku; u nemovitých věcí má zástavní právo přednost přede všemi zástavními právy váznoucími na nemovitosti.

(2) Dokud nabytí dědictví nebylo potvrzeno, smí být majetek zůstavitele, který je uložen u jiných osob, před zaplacením nebo zajištěním poplatku z dědictví vydán, vyzvednut nebo dán do zástavy jen s přivolením notářství.

§ 20

Vyměření poplatků

(1) Do výše, kterou stanoví nařízení vydané podle § 27 vyměří poplatky notářství ústně, a není-li to možno, písemnou výzvou k zaplacení poplatku.

(2) Poplatky, které převyšují hranici stanovenou podle odstavce 1, vyměřuje notářství platebním výměrem. O výši skutečně vzešlých výloh rozhodne notářství zpravidla platebním výměrem, kterým vyměří poplatek.

(3) Jestliže poplatky vyměřené podle odstavce 1 nebyly včas zaplaceny, vydá na ně notářství platební výměr.

§ 21

Splatnost a způsob placení poplatků

(1) Poplatky vyměřené ústně nebo písemnou výzvou k zaplacení poplatku jsou splatné takto:

a) poplatek z dědictví do 15 dnů od ústního vyměření poplatku nebo doručení písemné výzvy,

b) z darování a z převodu nemovitostí před registrací,

c) za úkony před provedením úkonu.

(2) Poplatky vyměřené ústně nebo písemnou výzvou se platí kolkovými známkami.

(3) Poplatek z převodu nemovitostí, pokud připadá na kupní cenu určenou v penězích, jsou poplatníci povinni zaplatit před registrací. Dokud poplatek není zaplacen, může notářství provedení registrace odepřít.

(4) S výjimkou poplatku splatného podle odstavce 3 jsou poplatky vyměřené platebním výměrem a náhrada výloh splatné do 15 dnů po doručení výměru. Nařízení vydané podle § 27 stanoví, na který účet mají být poplatky placeny.

(5) Nebyl-li poplatek zaplacen včas, je poplatník povinen zaplatit za každý i započatý kalendářní měsíc prodlení penále ve výši 1 % dlužné částky.

§ 22

Promlčení

(1) Poplatky nelze vyměřit a vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, ve kterém mohl být poplatek (dodatek) vyměřen. Ve stejné lhůtě lze dodatečně vyměřit částky, o něž bylo předepsáno méně, protože poplatek nebyl správně vyměřen.

(2) Je-li proveden úkon k vyměření nebo vymáhání poplatku, běží promlčecí doba znovu od konce kalendářního roku, ve kterém byl poplatník o tomto úkonu uvědoměn.

§ 23

Povinnosti notářství

Notářství jsou povinna pečovat, aby poplatky byly správně a včas vyměřovány, a pokud jde o poplatky podle § 20 odst. 1 a § 21 odst. 3, též správně a včas placeny.

§ 24

Řízení

(1) Proti vyměření poplatků lze u notářství, které poplatky vyměřilo, podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(2) O odvolání rozhoduje s konečnou platností finanční odbor rady krajského národního výboru, v jehož obvodu je sídlo notářství, které poplatek vyměřilo. Lze-li odvolání plně vyhovět, rozhodne o něm notářství, proti jehož rozhodnutí bylo odvolání podáno.

(3) Splatné a nezaplacené poplatky a penále se vymáhají soudní exekucí.

§ 25

Dohled

Orgány justiční správy jsou povinny pečovat, aby poplatky byly včas vymáhány, a kontrolují pravidelnými dohlídkami, zda se poplatky vybírají a vymáhají podle platných předpisů.

§ 26

Součinnost a kontrola

(1) Ministerstvo financí a podle jeho směrnic orgány jím pověřené se přesvědčují občasnými kontrolami o způsobu provádění tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných.

(2) Místní orgány státní správy jsou povinny poskytovat účinnou pomoc při provádění tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných.

(3) Při provádění kontroly jsou kontrolní orgány oprávněny vstupovat do místností, zařízení nebo na pozemky a provádět přitom šetření potřebná pro zjištění skutečností, které jsou rozhodující pro výši poplatků.

(4) Poplatníci jsou oprávněni a povinni při kontrole spolupůsobit, poskytnout kontrolním orgánům vysvětlení a důkazní prostředky, předložit písemnosti a pomůcky, týkající se skutečností rozhodných pro vyměření poplatků a učinit vše, co je k usnadnění a urychlení kontroly potřebné.

§ 27

Zmocnění

(1) Ministr financí vydá v dohodě s ministrem spravedlnosti nařízením předpisy k provedení tohoto zákona, zejména

a) předpisy o poplatnosti v poměru k cizině,

b) blíže vymezí základ poplatků a stanoví podrobné sazby poplatků,

c) určí podmínky pro použití sazby poplatků platné pro osobní majetek,

d) stanoví osvobození od poplatků a úlevy a

e) vydá předpisy o řízení.

(2) Ministerstvo financí může

a) stanovit pro účely poplatků přepočítací kursy cizozemských hodnot na koruny československé a určit hodnotu cenných papírů;

b) přiznat osvobození nebo povolit úlevy pro určité druhy majetku nebo skupinám osob nebo jednotlivým osobám; ministerstvo financí může pověřit jiné orgány, aby povolovaly úlevy jednotlivým osobám;

c) stanovit odchylky ze zákona za účelem zjednodušení administrativních prací, vyvarování se dvojího zdanění nebo zachování vzájemně stejného postupu s cizinou anebo provádění práva odvetného;

d) učinit opatření k zamezení nesrovnalostí nebo tvrdostí, jež by mohly vzniknout z provádění zákona.

(3) Zmocnění podle odstavce 2 písm. b) a c) použije se také na dávky, které budou vybrány podle dřívějších předpisů (§ 28 odst. 1); ministerstvo financí může zejména také stanovit, že zaniká odklad placení daně z obohacení a s ní souvisícího nemovitostního poplatku, které se podle dřívějších předpisů platily po zániku práva požívání, práva užívání k vlastní potřebě nebo práva na opětující se plnění.

§ 28

Ustanovení přechodná a závěrečná

(1) Ustanovení tohoto zákona se vztahují na dědictví, zemřel-li zůstavitel za účinnosti tohoto zákona, a na převody majetku, které byly za této účinnosti uskutečněny (dovršeny); došlo-li k těmto skutečnostem do dne účinnosti tohoto zákona, použije se dřívějších předpisů.

(2) Dnem, kdy tento zákon nabude účinnosti, zrušují se všechny předpisy, které mu odporují nebo upravují věci, na něž se tento zákon a předpisy podle něho vydané vztahují; zejména se zrušují

1. prozatímní zákon č. 50/1850 ř. z., o poplatcích z právních jednání, listin, písemností a úředních úkonů;
2. zákon č. 74/1901 ř. z., o poplatcích z převodu jmění;
3. nařízení č. 278/1915 ř. z., o poplatcích z bezúplatných majetkových převodů;
4. zákonný článek XI/1918;
5. zákon č. 337/1921 Sb., o dani z obohacení;
6. zákon č. 65/1933 Sb., o změně a doplnění některých právních ustanovení o poplatcích a jiných dávkách;
7. zákon č. 178/1937 Sb., o změně a doplnění některých právních ustanovení o poplatcích a jiných dávkách;
8. zákon č. 13/1947 Sb., o úlevách v oboru daně z obohacení a poplatků pro pozůstalosti po účastnících národního boje za osvobození a po obětech nepřátelské persekuce a války, jakož i pro některá věnování;
9. zákon č. 178/1947 Sb., o částečné změně sazby daně z obohacení;
10. § 5 odst. 2 zákona č. 82/1952 Sb., o místních poplatcích;
11. § 11 zákona č. 52/1954 Sb., kterým se rozšiřuje působnost státního notářství;
12. nařízení ministra financí č. 4/1955 Sb., o notářských poplatcích.

§ 29

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem, který stanoví nařízením ministr financí v dohodě s ministrem spravedlnosti; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Ďuriš v. r.

———

Administrace Praha 1-Malá Strana, Tržiště č. 9. Telefon č. 498-41 až 49. — Účet Státní banky československé č. 149-5320. — Roční předplatné Kčs 36.—, s přílohou 46.—. Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 28 dnů po vydání (zaplacení) reklamované částky. — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, č. 313-348-Be-55.
Vytiskl Knihtisk, národní podnik, základní závod 01, Praha 1-Malá Strana, Karmelitská 6.
Dohlédací poštovní úřad Praha 022.